

skabes den Slags „Ben“, som det kaldes. Overfor Skattelovene er der f. Eks. rejst en indgaaende Kritik netop i Anledning af de mange Ben, der derved ere givne til forskellige, og dersom vi nu ogsaa ved denne Lov skabe nogle af den Slags Funktioner, der kunne betegnes som „Ben“, tror jeg, det vilde være uheldigt. Og man vil med nogen Ret kunne betegne det som „Ben“ at føre det Tilsyn med Hypotekbanken, som Tilsynsraadet vil have at føre. Jeg tror ikke, at det Arbejde, man vil paalægge vedkommende, vil komme til at staa i Forhold til den Løn, der her foreslaas derfor. Dersom man vælger Folk, der ere bosiddende her i København, vil det ikke spille nogen større Rolle for dem, om de skulle møde nogle enkelte Gange om Aaret og være medbestemmende med Hensyn til, om der f. Eks. skal optages et Laan eller enkelte andre Afgørelser. Den daglige Ledelse maa jo føres af Direktionen, og der vil derfor ikke for Tilsynsraadets Medlemmer blive et saa stort Arbejde, at det behøver at lønnes. Jeg er vis paa, at der blandt Tingets Medlemmer vil findes Folk, der have saa megen Interesse for denne Sag, at de ville paatage sig dette Arbejde uden Vederlag. Og sker det, kan man fra ingen Side angribes derfor, og der vil kunne føres en lige saa virksom Kontrol med Bankens Virksomhed af et ulønnet som af et lønnet Tilsynsraad.

Det samme gælder ogsaa med Hensyn til Revisorerne. Jeg mener, at det Arbejde at revidere Bankens Regnskab, selv om det bliver en kritisk Revision, der foretages, ikke foreløbig i mange Aar vil blive af en saadan Beskaffenhed, at man behøver at lønne det med 1,000 Kr. til hver af Revisorerne. Det er et forholdsvis enkelt Regnskab, der vil blive at gennemgaa, og den Kritik, som skal øves af Revisorerne, vil heller ikke være saa indviklet, at det vil lægge Beslag paa en stor Del af de vedkommendes Arbejdskraft. Jeg vil derfor anbefale at stemme for de Ændringsforslag, der ere stillede til §§ 11 og 13, idet jeg tror, de ville bidrage til, at man med større Sympati og Velvillie vil se paa Forslaget ude i Befolkningen, og de ville bidrage til at afvæbne en Del af den Kritik, vi ellers ville blive Genstand for, naar vi som Rigsdagsmænd træde i Funktion ved et eller andet Foretagende.

Birek: I det store og hele er jeg meget glad ved Landstingets Ændringer, og jeg anerkender det store Arbejde, der

er gjort i denne Sag, f. Eks. af den ærede Landstingmand for Frederiksberg (P. G. C. Jensen), af det ærede 10de kongevalgte Medlem (Estrup) og det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Niels Rasmussen). — De Ændringer, der ere foretagne, ere af 3 Arter. Den ene Art er de Ændringer, der gaa ud paa at udrede og klare Statens Forhold til Banken. Saaledes som det var i det oprindelige Forslag, var Statens og Bankens Forhold saa uløseligt og uhjælpeligt sammenrodede, at man fik det Indtryk, at Staten hæftede langt længere, end det i Virkeligheden var Mening. Der blev anket over det baade af det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer) og af mig, men det var forgæves. Det glæder mig meget, at Landstinget paa dette Punkt har ændret Forslagets saaledes, at man nu ser, hvor langt Statens Hæftelse gaar. Jeg er først og fremmest glad ved Ændringerne til §§ 2 og 3, hvor Landstinget har begrænset Statens Hæftelse til Grundfonden og intet der ud over. Det er derimod beklageligt, at det ikke er lykkedes mine ærede Partifæller i det andet Ting at føre Ændringen til § 5 igennem, den Ændring, at Modtagelsesbevis ikke skal gives af Statskassen saaledes, at det faktisk ser ud, som om det er Statsobligationer. Der er noget ufint i hele den Maade, hvorpaa § 5 er ordnet, noget, som maaske kan tilledes en privat Bankdirektør, men som ingenlunde burde tillades Staten. Det er at give disse Modtagelsesbeviser, der ere Stedfortrædere for Hypotekbankens Obligationer, Karakter og Udseende, som om de vare noget ganske andet. Jeg forstaar saa uendelig godt mine Partifællers Vrede over, at det ikke er lykkedes at faa Ministeren og hans gode Venner blandt de fri-konservative med til denne nødvendige og anstændige Ændring. Det var de Ændringsforslag, som angaa Statens Forhold til Banken.

Jeg kommer derefter til den anden Række af Ændringer, som er af redaktionel Natur. Paa mange Punkter har Landstinget her gjort et udmærket Arbejde. Forslaget var meget uklart affattet, og flere af Ændringerne, f. Eks. den om, at den absolut vaasede § 4 skulde udgaa, og at den mærkelige Overfødighed i § 11 skulde stryges, er jeg tilfreds med.

Endelig kommer der en tredie Række Forandringer, som jeg skal omtale. Den vedrører Forholdet mellem Reservefonden og Grundfonden. Jeg tillod mig i sin Tid at gøre opmærksom paa, at man ikke kan bruge Reservefonden til Dækningsfond paa